

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF REPUBLIC OF KAZAKHSTAN

ӘЛ-ФАРАБИ АТЫНДАҒЫ ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ
КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ ИМЕНИ АЛЬ-ФАРАБИ
AL-FARABI KAZAKH NATIONAL UNIVERSITY

Филология және әлем тілдері факультеті
Факультет филологии и мировых языков
Faculty of Philology and World Languages

III ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ФАРАБИ ОҚУЛАРЫ

Алматы, Қазақстан, 2016 жыл, 4-15 сәуір

Студенттер мен жас ғалымдардың

"ФАРАБИ ӘЛЕМІ"

атты халықаралық ғылыми конференция
МАТЕРИАЛДАРЫ

Алматы, Қазақстан, 2016 жыл, 4-15 сәуір

III МЕЖДУНАРОДНЫЕ ФАРАБИВЕСКИЕ ЧТЕНИЯ

Алматы, Қазақстан, 2016 жыл, 4-15 сәуір

МАТЕРИАЛЫ

международной научной конференции
студентов и молодых ученых

"ФАРАБИ ӘЛЕМІ"

Алматы, Казахстан, 4-15 апреля 2016 года

III INTERNATIONAL FARABI READINGS

Almaty, Kazakhstan, April 4-15, 2016

MATERIALS

of International Scientific Conference
of Students and Young Scientists

Almaty, Kazakhstan, April 4-15, 2016

Алматы

"Қазақ университеті"

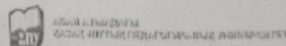
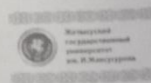
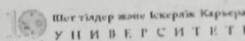
2016

Бас редактор
филология ғылымдарының докторы, профессор **Ө. Әбдіманұлы**

Ғылыми редактор
филология ғылымдарының кандидаты, доцент **Ж.Д. Есімова**

Редакциялық алқа мүшелері:
Әлімтаева Л., Солтанаева Е., Бектемірова С., Мұсалы Л., Окушева Г., Абаева Ж., Оспанова А., Утемғалиева Н.

БІЗДІҢ ӘРІПТЕСТЕРІМІЗ:

"ФАРАБИ ӘЛЕМІ" атты студенттер мен жас ғалымдардың халықаралық ғылы конференция материалдары. Алматы, Қазақстан, 2016 жыл, 4-15 сәуір. – Алматы: Қа университеті, 2016. – 244 б.

ISBN 978-601-04-1783-0

Ғылыми басылымда студенттер мен жас ғалымдарға арналған халықаралық ғылыми конферен материалдары енгізілген.

Жинақ ғылыми қызметкерлерге, оқытушыларға, студенттерге, магистранттар мен докторантт арналады.

ISBN 978-601-04-1783-0

© Әл-Фараби атындағы ҚазҰУ, 20

PROFESSIONAL LANGUAGE – THE MAIN MECHANISM OF STATE

126	АСТАЕВА А. ҰЛТ БОЛАШАҒЫ – БҮГІНГІ КҮННІҢ ҰЛАНДАРЫ	149
127	АУБАКИРОВА С. ТІЛ ТАҒДЫРЫ - ҰЛТ ТАҒДЫРЫ	149
128	БЕРДИБЕКОВ А. ЕЛДЕСТІРМЕК ЕЛШІДЕН	149
129	ЕРДЕН А. МЕМЛЕКЕТТІК ТІЛ – МЕНІҢ ТІЛІМ	150
	ЖҮМӨДІЛ А. «ІСКЕРІ ҚАЗАҚ ТІЛ» ПӨНІНІҢ ҚАЖЕТТІЛІГІ	151
	КАН А. АХМЕТ БАЙТҮРСЫНҰЛЫ- ҚАЗАҚ ТІЛ БІЛМІНІҢ АТАСЫ	151
	КӨПБОЛСЫНОВА Д. ТІЛ – МӘДЕНИЕТТІҢ БІР КӨРІНІСІ	152
	НҮРНЕЙСОВА Ә. М. КӨПЕЕВ ШЫҒАРМАЛАРЫНДАҒЫ МАТЕМАТИКАҒА ҚАТЫСТЫ ТЕРМИНДІК АТАУЛАР	153
	САВРАС Я. ЦВЕТОВОЙ СИМВОЛИЗМ «ЧЕРНОГО» В РУССКОМ И КАЗАХСКОМ ЯЗЫКАХ	154
	САДВАКАСОВА И. ТІЛ САЯСАТЫ АРҚЫЛЫ ЖАҢА ҰРПАҚ ҚАЛЫПТАСТЫРУ	154
	СЕРІКБАЕВА А. ШӘРБАНУ БЕЙСЕНОВА ШЫҒАРМАЛАРЫНДАҒЫ ӘЙЕЛДЕР БЕЙНЕСІНІҢ ЖАСАЛУЫ	155
	СЕРКИНА Р. ҚАЗАҚ ТІЛІ – БІЗДІҢ МАҚТАНЫШЫМЫЗ	156
	СӨБЕТ М. М. МАҒАУИННІҢ «АЛАСАПЫРАН» РОМАНЫ ТУРАЛЫ	156
	УСАБАЙ Д. ҚАЗАҚ ЖӘНЕ ҚЫТАЙ ТІЛДЕРІНДЕГІ ҰҚСАСТЫҚТАР	157
	ШАКИРОВА Ж. ЕЛІМІЗДІҢ МЕМЛЕКЕТТІК ТІЛІ — ХАЛЫҚТЫ БІРКІТІРУШІ КҮШ	158
	ШЫНАЗАРОВА Т. ҚАЗАҚ ТІЛІНІҢ МЕҢГЕРУІНІҢ ҚИЫНДЫҚТАРЫ МЕН МЕТОДИКАСЫ	159

VIII СЕКЦИЯ

ЖАС ҒАЛЫМДАР / МОЛОДЫЕ УЧЕНЫЕ / YOUNG SCIENTISTS

	ҚУДАЙБЕРГЕН Н. ҰЛТТЫҚ ӘДЕБИЕТ ЖӘНЕ КҮНДЫЛЫҚТАР ЖҮЙЕСІ	161
	ӘМІРАҚЫНОВА Г. ҚАЗАҚ ӘЗІЛДЕРІНІҢ МӘТІН ТҮЗУДЕГІ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	162
	ҚЫДЫРБАЙ М. «ӘДЕБИЕТ ТАНЫТҚЫШ» ЕҢБЕГІНДЕГІ ТЕОРИЯЛЫҚ МӘСЕЛЕЛЕР ЖӘНЕ ЕҢБЕКТІ ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІН ОҚЫТУ ӘДІСТЕМЕСІНДЕ АЛАТЫН ОРНЫ	163
	ЗӘЙКЕН З. ТАҢЖАРЫҚ ЖОЛДЫҒЫ МҰРАСЫ ЖӘНЕ «АЛАШ» ИДЕЯСЫ	163
	DANABAUEVA A. THE FREQUENCY PROPERTIES BORROWING WORDS IN THE RUSSIAN LANGUAGE	164
	ISKAKOVA A. THE PROBLEM OF MYTHOLOGY IN THE WORKS OF N.GOGOL AND W.IRVING	165
	KNHAIRUSHEVA E., SALKHANOV Z. EDUCATION OF POLYLINGUAL PERSONALITY IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION	166
	NURLAN A. AL-FARABI'S PHILOSOPHY OF MORAL PERFECTION	167
	TUREKHANOVA A. AL-FARABI AND HIS VIEW OF IDEAL SOCIETY	167
	ZHENIS N. ON THE ISSUE OF STUDYING ANIMALISTIC STYLE OF M.D. ZVEREV'S CREATIVITY	168
	АБДРАСИЛОВА А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ФРАЗЕОЛОГИЗМОВ В ДЕТСКИХ СТИХОТВОРЕНИЯХ	169
	УСАЧЕВА А.А., АБИХАНОВА Г. ҚЫТАЙДАҒЫ ҚАЗАҚТАРДЫҢ МҰРАЛАРЫ ЖӨНІНДЕ	170
	ӘБІШЕВА Ә. ХАМИТ ЕРҒАЛИДІҢ АУДАРМАШЫЛЫҚ ШЕБЕРЛІГІ	170
	АЛЬЖАНОВА А. Т.СӘУКЕТАЕВТЫҢ «АЙҚАРАҒЫ» РОМАНЫНДАҒЫ ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРІ	171
	ӘМІРҒАЛИЕВА Е. LANGUAGE AND CULTURE: THEORY AND METHODOLOGY	172
	АФАНАСЬЕВА А. ПРОБЛЕМЫ СПЕЦИФИКИ СОДЕРЖАНИЯ АРХЕТИПА	173
	БАЙСАЛОВА Х. СЕМАТИЧЕСКИЕ ФУНКЦИИ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ТЕКСТОВ НА СТРАНИЦАХ ГАЗЕТ	174
	БОРИБАЕВА Г. ГЕОГРАФИЯЛЫҚ АТАУЛАРДЫҢ ТІЛДІК САНАДАҒЫ КӨРІНІСІ	174
	ДАНАБАЕВА А. ЛЕКСИЧЕСКОЕ РАЗНООБРАЗИЕ ЗАИМСТВОВАНИЙ В РУССКОЙ РЕЧИ	175
	DAUTOVA G. BIRTH OF A HERO IN THE EPICS OF TURKIC PEOPLE	176
	ЕБЕЛЕКБАЕВА Ә. СӨЙЛЕУ КОММУНИКАЦИЯСЫНДАҒЫ ИНТОНАЦИЯ ВАРИАНТТАРЫНЫҢ ПРАГМАТИКАЛЫҚ ҚЫЗМЕТІ	177
	ЕСІРКЕПОВА Г. ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІНДЕГІ ДЕРЕКТІ РОМАНДАР КӨРІНІСІ	178
	ЖАМБЫЛБАЕВА А. XX ҒАСЫР БАСЫНДАҒЫ ӘДЕБИ-ТАНЫМДЫҚ МАҚАЛАЛАРДЫҢ ӘДЕБИЕТТАНУДАҒЫ ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРІ	179
	ЖАНИКЕ Ф. МАРАТ ҚАБАНБАЕВТЫҢ ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ ӨМІРБАЯНЫ ЖӘНЕ ӘНГІМЕЛЕРІ	180
	ЖЕЦИС Н. К ВОПРОСУ ИЗУЧЕНИЯ АНИМАЛИСТИЧЕСКОГО СТИЛЯ ТВОРЧЕСТВА	181
	М.Д. ЗВЕРЕВА	182
	ЖИГАЛЬЦОВА Д. МЕДИАДИСКУРС КАК КОММУНИКАТИВНОЕ СОБЫТИЕ	182
	ЧУНКАЕВА М. "GAME WITH WORLDS" IN THE NOVELS OF VICTOR PELEVIN	183

system reasoned interpretation of the relationship language - culture can be built only if it is recreating a single element of consciousness. The fact that the main components of the content of culture - the assimilation and processing of information obtained in the course of human activity, are functions of the same consciousness. It creates images of ordinary consciousness and the transformation of secondary content is a source of creative perception of the world, developing forms of primary development of the world. Images of everyday consciousness formed both verbal and non-verbal means. Creative also more experimental data is carried out mainly through lingvokreativnogo thinking. In this connection it is necessary to distinguish between the concept of "cognitive consciousness" and "linguistic consciousness". The first includes in its membership the results of cognition, and the second - apart from thinking, integrates other forms of reflection of the surrounding world - emotional, aesthetic, expressive estimates, etc.

АФАНАСЬЕВА А.С.

докторант 2-го курса PhD KazHU им. аль-Фараби, Казахстан, Алматы
Научный руководитель – канд. филол. наук, доцент KazHU им. аль-Фараби Сарсекеева Н.К.

ПРОБЛЕМЫ СПЕЦИФИКИ СОДЕРЖАНИЯ АРХЕТИПА

Изучение архетипов как константных элементов общечеловеческой культуры несет в себе универсальные знания человека о мире. Несмотря на изменения исторического контекста, архетип сознания ментальности несет в себе «оттиск» первоначальных коллективных представлений. В то время ему присуща относительная вариативность, то есть периферийный его слой, в отличие от ядра, менее стабилен и более адаптативен.

В архетипе заложена изначальная ценность, далеко не всегда совпадающая с современной ценностью. Например, борьбе «добра» со «злом» предшествовали процессы гармонизации (интеграции) и разрушения (энтропии) мира, которые были лишены оценочных смыслов и воспринимались как закономерные стадии его существования.

Мифы народов мира в настоящее время принято рассматривать как источник архетипов. В их числе представлены космогонические, антропогонические, теогонические, календарные, эсхатологические мифы. Вне зависимости от географии бытования, мифы разных этносов объединены широким определенным примитивом (т.е. исходных, начальных величин-мифологем). Таковы, например, мифологемы мирового океана, мирового яйца, мирового древа. Образ мирового древа, в частности, присутствует как в мифологии народов скандинавского Севера (ясень Игдрасиль), так и в культуре азиатских кочевников (Бай-терек). На уровне примитива Древо – это вертикаль, связывающая верх и низ. Наряду с вертикалью в каждой культуре присутствует и горизонталь, или Ближкое – Далекое.

Среди прочих наиболее часто воспроизводимых мифологических образов – демиург (творец), предок, культурный герой. Архетипическим содержанием могут быть атрибутированы не только действующие лица (герои), но и предметы (Грааль, Меч-кладенец) и даже действия (чудесное спасение). Поэтому в современной литературоведческой науке принято говорить об архетипическом образе, архетипической ситуации, архетипическом мотиве.

Необходимо упомянуть и об архетипическом пространстве. Так, в мифологическом измерении пространство – это сопряжение бинарных оппозиций «Верх-Низ» и «Ближкое-Далекое», но оно также представлено более конкретными архетипическими топосами. Таковы Средний (человеческий) мир, Присподняя (Аид, Нифельгейм, Ад), Высший мир (Асгард, Рай и пр.); «познанный» (свой) и «непознанный» (чужой) миры.

Еще Ю.М. Лотман обратил внимание на то, что мифическое пространство не дискретно, оно лишь ограничено некоторой границей на внутреннюю и внешнюю сферы [1]. Это объясняет, например, экспансионизм архетипа «ДОМ», который разрастается за пределы собственно «жилища» в направлении расширенного порядка – «край», «местность», «страна», «мир», «вселенная».

Художественная литература чрезвычайно богата архетипическим содержанием. Пронизанность искусства (как вербального, так и невербального) архаическими комплексами делает архетип инструментом познания в процессе интерпретации художественного целого.

Литература:

1. Лотман Ю.М. Литература и мифология / Ю.М. Лотман, З.Г. Минц // Семиотика культуры. Труды по семиотическим системам. – Вып. 13. – Тарту, 1981. – С. 35-55.